

Bispado de Tui-Vigo

BOLETÍN OFICIAL

Ano 163 - Número 2.794 - xullo 2021/07

Edita: Bispado de Tui-Vigo.

Dirige: Manuel Lage Lorenzo.

Administra: Vicaría Económica.

Dirección: Doctor Corbal 90. 36207 Vigo.

Teléfono: 986 375 153

E-mail: bispado@diocesetuivigo.org

D.L. VG. 46

Contido

IGREXA DIOCESANA	5
BISPO	6
Mensaxes	7
• No estáis solos, no estáis olvidados	7
• Non estades sos, non estades esquecidos	12
Homilías	9
• Ordenacións de presbíteros e diáconos	17
• Ordenaciones de presbíteros y diáconos	21
Axenda Episcopal	25
CANCELLERÍA-SECRETARÍA	28
Nomeamentos	29
Órdenes	30
VIDA DIOCESANA	31
San Rosendo de Torneiros conmemora o 25 aniversario	32
A Vigariria para o Clero organiza retiros para sacerdotes	32
Proxecto de amor conxugal e parroquia de San Miguel de Oia	33
Mans Unidas clausura o curso	34
A devoción á virxe do Carme	35

Cáritas, protagonista da ofrenda ao Bo Xesús dos afixidos	36
A compañía de Xesús conmemora o V centenario	37

IGREXA

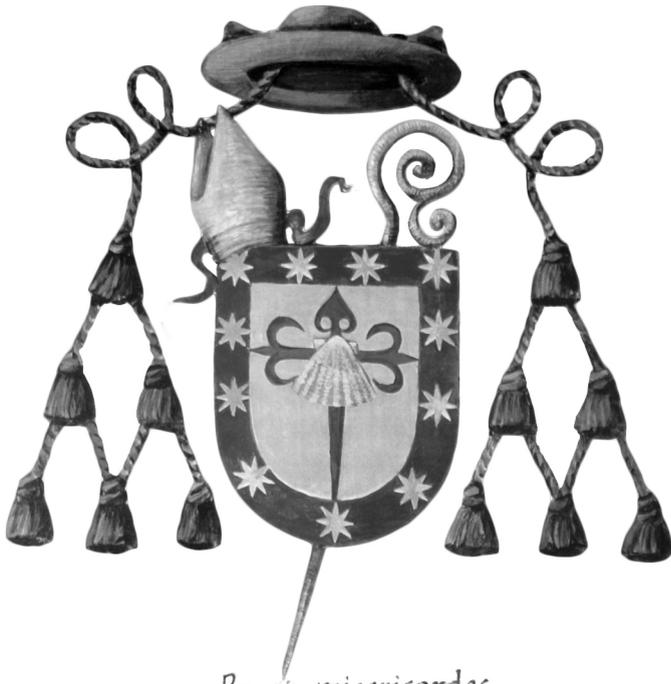
DIOCESANA

BISPO

Beati misericordes

Mensaxes

NO ESTÁIS SOLOS, NO ESTÁIS OLVIDADOS **Fiesta de Nuestra Señora del Carmen, patrona de las** **gentes del mar**

Queridos hombres y mujeres del mar: El 4 de octubre de 2020, en medio de la dura pandemia de la COVID-19, el Apostolado del Mar, el Stella Maris, cumplía 100 años de apostolado y de permanente cercanía a la gente del mar. Ha sido un año muy difícil para todos en el que, en medio de la dura prueba, se sucedieron importantes reflexiones sobre los sectores de la sociedad que más sufren en tiempos de crisis. Las gentes del mar corren muchos riesgos físicos, se enfrentan a grandes retos familiares y experimentan sufrimientos y dificultades que la COVID-19 ha acentuado. Son muchas las fragilidades en el mundo del mar y sus trabajadores, un mundo precioso para la humanidad en términos de economía, de comercio, de alimentación y de protección del medio ambiente.

El mismo día en que se cumplían los 100 años de la creación del Stella Maris en Escocia, el papa Francisco se hacía eco de esta gran celebración en un discurso después del ángelus en Roma. Unos meses antes, había recibido en audiencia a los participantes en el encuentro de capellanes y de voluntarios europeos del Stella Maris-Apostolado del Mar, las personas que trabajan en los puertos y están al servicio de la gente del mar y de los pescadores.

El papa Francisco señaló en aquel encuentro que el apostolado del Stella Maris está presente en más de 300 puertos de todo el mundo y ofrece asistencia espiritual y material a marineros, a pescadores y a sus familias.

Además, resaltó la importancia de la industria marítima y de la gente del mar para la economía y el sustento de la sociedad mundial, y nos pidió a los allí presentes que transmiésemos a los pescadores y marineros su profundo aprecio y su aliento. El papa hizo un llamamiento al especial cuidado de la vida de los profesionales del mar, que está marcada por el aislamiento y la lejanía, también por el abuso y la injusticia, por los peligros de la naturaleza y por los ataques de la piratería y del terrorismo.

El encuentro concluyó con una invitación del santo padre a los capella-es y voluntarios de Stella Maris a escuchar el corazón de las gentes del mar, y con una exhortación a la acción de todos los miembros del apostolado marítimo a esforzarse para abordar los problemas de las gentes del mar: «Pienso en la trata de seres humanos, en el trabajo forzado y en la violación de los derechos humanos y laborales de tantos hombres y mujeres que viven y trabajan en los mares. Con vuestro servicio podéis contribuir a devolver a estas personas el sentido de su dignidad».

La Iglesia ha nacido entre las gentes del mar y a lo largo de los siglos

fue maestra en el acompañamiento de los problemas y de las vidas de los marineros. Los cien años de historia de Stella Maris están llenos de momentos en que los testigos de la fe cristiana han iluminado la vida de los hombres y de las mujeres del mar, y con ellos se han enfrentado a las más terribles injusticias que ensombrecieron los trabajos en el mar. El papa Francisco nos invita a mantener esta cercanía hoy y nos guía con su entrega y con su palabra certera y valiente.

La preocupación de la Iglesia por los hombres y mujeres de la mar la tiene encomendada ahora un nuevo organismo de la Santa Sede, fundado y muy seguido de cerca por el papa Francisco, el Dicasterio para el Servicio del Desarrollo Humano Integral, al frente del cual está el cardenal ghanés Peter Turkson, que recientemente nos ha enviado un importante mensaje con ocasión del Día mundial de la pesca. En él nos dice que el camino hacia la plena protección de los derechos humanos y laborales de todas las categorías de pescadores sigue siendo un camino largo y sinuoso, pero que, una vez más, hay que alzar la voz para pedir que las organizaciones internacionales y los gobiernos redoblen sus esfuerzos para aplicar la legislación, para mejorar las condiciones de vida y de trabajo de los pescadores y de sus familias y que endurezcan su lucha contra el trabajo forzoso y la trata de personas. El compromiso con los hombres y mujeres del mar por parte del papa Francisco y de la Santa Sede es profundo y clarividente, y desde España lo agradecemos profundamente.

También, en medio de la pandemia, nos llegó la voz experimentada y clara del padre Bruno Ciceri, responsable del Sector del mar en el ámbito del Dicasterio para el Servicio del Desarrollo Humano Integral, en la que reflexiona sobre las numerosas cuestiones que afectan a los trabajadores

del sector marítimo y a sus familias, y para subrayar la permanente cercanía del papa Francisco a los problemas del mar y a sus trabajadores. La razón principal por la que el santo padre está cerca de las gentes del mar, nos dice, es porque el mundo marítimo es una de las periferias donde la Iglesia está presente, donde la Iglesia trabaja. Hay algunos temas en el mundo marítimo que son muy sentidos por el papa Francisco, debido al sufrimiento de las personas. Pensemos en el trabajo forzado, el tráfico de personas, la esclavitud. Quien trabaja en el mar tiene una vida difícil y, a veces, peligrosa. Y esto tiene un fuerte impacto en la familia.

El Stella Maris, el Apostolado del Mar, está presente de un modo muy cercano en las parroquias marineras, en los puertos de mar atendiendo a los marineros y a sus familias, visitando los barcos cuando llegan con marineros que no conocen la lengua y que necesitan cosas urgentes y la compañía de gente amiga.. El Stella Maris, el Apostolado del Mar, quiere impulsar cada día la presencia de la Iglesia en cada puerto, en cada pueblo mariner, en todas nuestras parroquias cercanas al mar, porque la luz de la fe es el mejor camino para luchar por la dignidad de la vida de nuestras gentes del mar.

En estos tiempos difíciles para todos, y de una manera muy especial para los marineros, el Stella Maris, el Apostolado del Mar, quiere estar cerca de cada uno de los hombres y mujeres del mar para deciros que no estáis solos, que no estáis olvidados. El Stella Maris cumplió 100 años con todos vosotros, y todos los que formamos esta gran familia queremos que sigáis sintiendo cerca el corazón y el compromiso de la Iglesia.

Seguiremos remando juntos en los caminos de la dignidad y de la justicia, de la libertad y de la solidaridad. El Evangelio de Jesucristo nos

conduce y nos guía. Nuestra Señora, la Virgen del Carmen, nuestra patrona, la Stella Maris, nos seguirá cuidando con el cariño de la Madre que nos quiere ver como una familia que sabe que en la unión está su fuerza.

Con los mejores deseos de que celebréis gozosamente la fiesta de nuestra patrona, y encomendando a todos los fallecidos en el mar, os bendigo a todos en el nombre del Señor.

+ Luis Quinteiro Fiuza

Obispo de Tui-Vigo

Obispo promotor de Stella Maris en España

NON ESTADES SOS, NON ESTADES ESQUECIDOS

**Festa da Nosa Señora do Carme, patrona das xentes do
mar (Trad. Propia)**

Queridos homes e mulleres do mar: O 4 de outubro de 2020, no medio da dura pandemia da Covid-19, o Apostolado do Mar, o Stella Maris, cumpría 100 anos de apostolado e de permanente proximidade á xente do mar. Foi un ano moi difícil para todos no que, no medio da dura proba, sucedéronse importantes reflexións sobre os sectores da sociedade que máis sofren en tempos de crises. As xentes do mar corren moitas regas físicas, enfróntanse a grandes retos familiares e experimentan sufrimentos e dificultades que a Covid-19 ha acentuado. Son moitas as fragilidades no mundo do mar e os seus traballadores, un mundo precioso para a humanidade en termos de economía, de comercio, de alimentación e de protección do medio ambiente.

O mesmo día en que se cumprían os 100 anos da creación do Stella Maris en Escocia, o papa Francisco facíase eco desta gran celebración nun discurso despois do ángelus en Roma. Uns meses antes, recibira en audiencia aos participantes no encontro de capeláns e de voluntarios europeos do Stella Maris-Apostolado do Mar, as persoas que traballan nos portos e están ao servizo da xente do mar e dos pescadores.

O papa Francisco sinalou naquel encontro que o apostolado do Stella Maris está presente en máis de 300 portos de todo o mundo e ofrece asistencia espiritual e material a mariñeiros, a pescadores e ás súas familias.

Ademais, resaltou a importancia da industria marítima e da xente do mar para a economía e o sustento da sociedade mundial, e pediunos aos alí presentes que transmitísemos aos pescadores e mariñeiros o seu profundo aprecio e o seu alento. O papa fixo un chamamento ao especial coidado da vida dos profesionais do mar, que está marcada polo illamento e a distancia, tamén polo abuso e a inxustiza, polos perigos da natureza e polos ataques da piratería e do terrorismo.

O encontro concluíu cunha invitación do santo pai aos capella-és e voluntarios de Stella Maris a escoitar o corazón das xentes do mar, e cunha exhortación á acción de todos os membros do apostolado marítimo a esforzarse para abordar os problemas das xentes do mar: «Penso en trátalas de seres humanos, no traballo forzado e na violación dos dereitos humanos e laborais de tantos homes e mulleres que viven e traballan nos mares. Co voso servizo podeades contribuír a devolver a estas persoas o sentido da súa dignidade».

A Igrexa naceu entre as xentes do mar e ao longo dos séculos foi

mestra no acompañamento dos problemas e das vidas dos mariñeiros. Os cen anos de historia de Stella Maris están cheos de momentos en que as testemuñas da fe cristiá han iluminado a vida dos homes e das mulleres do mar, e con eles enfrontáronse ás máis terribles inxustizas que ensombrecieron os traballos no mar. O papa Francisco convidanos a manter esta proximidade hoxe e guíanos coa súa entrega e coa súa palabra certa e valente.

A preocupación da Igrexa polos homes e mulleres da mar tena encomendada agora un novo organismo da Santa Sé, fundado e moi seguido de preto polo papa Francisco, o Dicasterio para o Servizo do Desenvolvemento Humano Integral, á fronte do cal está o cardeal ganés Peter Turkson, que recentemente nos enviou unha importante mensaxe con ocasión do Día mundial da pesca. Nel dinos que o camiño cara á plena protección dos dereitos humanos e laborais de todas as categorías de pescadores segue sendo un camiño longo e sinuoso, pero que, unha vez máis, hai que alzar a voz para pedir que as organizacións internacionais e os gobernos redobren os seus esforzos para aplicar a lexislación, para mellorar as condicións de vida e de traballo dos pescadores e das súas familias e que endurezan a súa loita contra o traballo forzoso e trátaa de persoas. O compromiso cos homes e mulleres do mar por parte do papa Francisco e da Santa Sé é profundo e clarividente, e desde España agradecemos profundamente.

Tamén, no medio da pandemia, chegounos a voz experimentada e clara do pai Bruno Ciceri, responsable do Sector do mar no ámbito do Dicasterio para o Servizo do Desenvolvemento Humano Integral, na que reflexiona sobre as numerosas cuestións que afectan os traballadores do

sector marítimo e ás súas familias, e para subliñar a permanente cercanía do papa Francisco aos problemas do mar e aos seus traballadores. A razón principal pola que o santo pai está preto das xentes do mar, dinos, é porque o mundo marítimo é unha das periferias onde a Igrexa está presente, onde a Igrexa traballa. Hai algúns temas no mundo marítimo que son moi sentidos polo papa Francisco, debido ao sufrimento das persoas. Pensemos no traballo forzado, o tráfico de persoas, a escravitude. Quen traballa no mar ten unha vida difícil e, ás veces, perigosa. E isto ten un forte impacto na familia.

O Stella Maris, o Apostolado do Mar, está presente dun modo moi próximo nas parroquias mariñeiras, nos portos de mar atendendo aos mariñeiros e ás súas familias, visitando os barcos cando chegan con mariñeiros que non coñecen a lingua e que necesitan cousas urxentes e a compañía de xente amiga.. O Stella Maris, o Apostolado do Mar, quere impulsar cada día a presenza da Igrexa en cada porto, en cada pue- blo mariñeiro, en todas as nosas parroquias próximas ao mar, porque a luz da fe é o mellor camiño para loitar pola dignidade da vida das nosas xentes do mar.

Nestes tempos difíciles para todos, e dunha maneira moi especial para os mariñeiros, o Stella Maris, o Apostolado do Mar, quere estar preto de cada un dos homes e mulleres do mar para dicirvos que non estades sós, que non estades esquecidos. O Stella Maris cumpriu 100 anos con todos vós, e todos os que formamos esta gran familia quere- mos que sigades sentindo preto o corazón e o compromiso da Igrexa.

Seguiremos remando xuntos nos camiños da dignidade e da justi- cia, da liberdade e da solidariedade. O Evanxeo de Xesucristo condúcenos

e guíanos. A nosa Señora, a Virxe da Carmen, a nosa patroa, a Stella Maris, seguiranos coidando co agarimo da Nai que nos quere ver como unha familia que sabe que na unión está a súa forza.

Cos mellores desexos de que celebredes gozosamente a festa da nosa patroa, e encomendando a todos os falecidos no mar, bendígovos a todos no nome do Señor.

Homilías

Odenacións de Presbíteros e Diáconos na S.I.C

Tui 4 xullo de 2021

Hoxe a nosa diocese de Tui-Vigo está moi contenta. Estamos cheos de felicidade porque o Señor regálanos estas vocacións que se achegan a esta celebración sagrada. É o agasallo máis grande que pode facernos o Señor como di o salmo “estamos moi contentos”. O Señor engrandécenos, quérenos moito e dámoslle grazas a Deus por todas esas vocacións que, antes deles e despois deles, seguirán alimentando a nosa vida cristiá.

O Señor, queridos diáconos e queridos candidatos ao diaconado, chamovos a ser sacerdotes nun mundo novo, en permanente cambio, con moitos perigos e moitas oportunidades. A vós non vos resulta estraño este mundo porque nacestes nel; tivestes que loitar moito para manter en pé a vosa vocación. Cada un de vós é historia viva deste mundo novo e en permanente cambio. As vosas propias biografías reflicten á perfección o mundo no que vivimos.

Noutros tempos, era unha tarefa importante dos sacerdotes coñecer o mundo. Agora levádelo nas vosas veas; fostes testemuñas xa das moitas

batallas que se libran no mundo. O Señor non vos chamou para fuxir deste mundo e dos irmáns que nel viven. Hai poucos días, o papa Francisco dicíalles aos seminaristas italianos do Seminario Rexional Pontificio das Marcas: «ése sacerdote para servir ao pobo de Deus, para ocuparse dos feridos de todos, especialmente, dos pobres. Disponibilidade para os demais: esta é a proba segura do si a Deus. [...] O verdadeiro pastor — continuaba o papa— non se separa do pobo de Deus: está no pobo de Deus, adiante, no medio e detrás». E para estar no medio do pobo de Deus hai que saír cada día de nós mesmos, das nosas comodidades, dos nosos esquemas prefixados e ir ao encontro dos nosos irmáns, os homes. Estamos, estades, chamados a vivir a vosa vida sacerdotal nunha Igrexa en saída.

Na exhortación apostólica *Evangelii Gaudium*, o mesmo papa Francisco advírtenos con claridade do perigo que temos de perder o dinamismo misionero na Igrexa: «chama a atención que aínda quen aparentemente posúen sólidas conviccións doutrinais e espirituais adoitan caer nun estilo de vida que os leva a aferrarse a seguridades económicas ou espazo de poder e gloria humana que se procuran por calquera medio, en lugar de dar a vida polos demais na misión». E conclúe «non nos deixemos roubar o entusiasmo misionero» (EG, 80).

Por graza de Deus, grazas a unha boa formación, á axuda e oración de tantas persoas e ao voso sacrificio de anos, vós, queridos irmáns, tedes hoxe este entusiasmo misionero. Os que vos coñecemos sabemos que tedes este entusiasmo misionero.

O Seminario non vos afastou da realidade, non vos afastou dos perigos e, menos aínda dos demais. Durante o tempo do Seminario alargastes os límites do voso corazón e estendésteos ao mundo enteiro e apaixonástevos polo que achega, polo que une, polo que

abre, polo que provoca o encontro. Isto é moi importante porque, como di o papa Francisco explicitamente, «hai que desconfiar das experiencias que conducen a intimismos estériles e espiritualismos gratificantes que parecen dar consolo e en cambio conducen á cerrazón e á rixidez».

A nosa misión é levar a Xesucristo e á súa Igrexa ao corazón dos homes como o fixo o mesmo Xesucristo e como o fixo Ezequiel no medio do pobo que se apartaba de Yahvé. A vós tamén hoxe dígovos unhas palabras do papa Francisco «non vos deixades roubar ese entusiasmo misioneiro» que hoxe tedes. É o voso gran tesouro. Sen dúbida, sentistes tamén nas vosas vidas o temor e o tremor que sentiu Ezequiel cando o Señor chamouno á misión ao servizo do pobo de Deus, pero tamén sentistes a voz doce insistente de Xesús: «ven e sígueme» (Mc 10, 17 - 21). Tivestes a experiencia profunda e gozosa do reencontro con Xesús resucitado como Tomás. Que linguaxe nos deixou para sempre naquela confesión chea de emoción «Meu Señor e meu Deus» (Xn 20, 28)! A este Xesucristo resucitado é ao que debemos seguir e ao que ides consagrarvos hoxe coa entrega das vosas vidas en plenitude. Esa entrega ten un camiño e o camiño é o mesmo Xesucristo, a quen o Evanxeo de hoxe preséntanos saíndo sen reparo aos camiños da súa terra para anunciar o Reino de Deus.

Queridos irmáns que ides ser ordenados diáconos e presbíteros, eu quero pedirvos hoxe que a contemplación fixe esta escena de Xesús nas vosas vidas de pastores no pobo de Deus: Xesucristo non sae só. Sae en compañía dos seus discípulos. Para Xesús era importante a compañía dos seus discípulos, sempre ía con eles; sempre lles dixo que os necesitaba. A Igrexa constrúese na comunidade dos discípulos de Xesús. Desconfiade sempre dos que andan sós, dos que se apartan dos demais, dos que

presumen da súa singularidade e confíanse só ás súas calidades. Necesitamos a compañía dos irmáns; a axuda dos irmáns. Necesitamos sentirnos queridos e sostidos polos outros. Sós non imos a ningunha parte. Xudas marchouse só.

O mundo é difícil e a misión esixe comunión co Señor e unidade cos irmáns. Moitas veces diravos como a Xesús no Evanxeo «de onde saca todo isto?» e haberá moita xente que se escandalizará do que dicides e propoñedes. Como sempre, tampouco a vosa misión será fácil. Como Paulo, experimentaredes que cando sodes débiles, cando sexades débiles, entón, seredes fortes porque Xesús resucitado sempre sairá ao voso encontro como saíu ao de Tomás.

+ Luis Quinteiro Fiuza

Bispo de Tui-Vigo

Odenaciones de Presbíteros y Diáconos en la S.I.C

Tui 4 junio de 2021 (castellano)

Hoy nuestra diócesis de Tui-Vigo está muy contenta. Estamos llenos de felicidad porque el Señor nos regala estas vocaciones que se acercan a esta celebración sagrada. Es el regalo más grande que el Señor nos puede hacer como dice el salmo “estamos muy contentos”. El Señor nos engrandece, nos quiere mucho y le damos gracias a Dios por todas esas vocaciones que, antes de ellos y después de ellos, seguirán alimentando nuestra vida cristiana.

El Señor, queridos diáconos y queridos candidatos al diaconado, os ha llamado a ser sacerdotes en un mundo nuevo, en permanente cambio, con muchos peligros y muchas oportunidades. A vosotros no os resulta extraño este mundo porque habéis nacido en él; habéis tenido que luchar mucho para mantener en pie vuestra vocación. Cada uno de vosotros es historia viva de este mundo nuevo y en permanente cambio. Vuestras

propias biografías reflejan a la perfección el mundo en el que vivimos.

En otros tiempos, era una tarea importante de los sacerdotes conocer el mundo. Ahora lo lleváis en vuestras venas; habéis sido testigos ya de las muchas batallas que en el mundo se libran. El Señor no os ha llamado para huir de este mundo y de los hermanos que en él viven. Hace pocos días, el papa Francisco les decía a los seminaristas italianos del Seminario Regional Pontificio de las Marcas: «se es sacerdote para servir al pueblo de Dios, para ocuparse de los heridos de todos, especialmente, de los pobres. Disponibilidad para los demás: esta es la prueba segura del sí a Dios. [...] El verdadero pastor —continuaba el papa— no se separa del pueblo de Dios: está en el pueblo de Dios, adelante, en medio y detrás». Y para estar en medio del pueblo de Dios hay que salir cada día de nosotros mismos, de nuestras comodidades, de nuestros esquemas prefijados e ir al encuentro de nuestros hermanos, los hombres. Estamos, estáis, llamados a vivir vuestra vida sacerdotal en una Iglesia en salida.

En la exhortación apostólica *Evangelii Gaudium*, el mismo papa Francisco nos advierte con claridad del peligro que tenemos de perder el dinamismo misionero en la Iglesia: «llama la atención que aún quienes aparentemente poseen sólidas convicciones doctrinales y espirituales suelen caer en un estilo de vida que les lleva a aferrarse a seguridades económicas o espacio de poder y gloria humana que se procuran por cualquier medio, en lugar de dar la vida por los demás en la misión». Y concluye «no nos dejemos robar el entusiasmo misionero» (EG, 80).

Por gracia de Dios, gracias a una buena formación, a la ayuda y oración de tantas personas y a vuestro sacrificio de años, vosotros, queridos hermanos, tenéis hoy este entusiasmo misionero. Los que os

conocemos sabemos que tenéis este entusiasmo misionero.

El Seminario no os ha alejado de la realidad, no os ha alejado de los peligros y, menos aún de los demás. Durante el tiempo del Seminario, habéis ensanchado los límites de vuestro corazón y los habéis extendido al mundo entero y os habéis apasionado por lo que acerca, por lo que une, por lo que abre, por lo que provoca el encuentro. Esto es muy importante porque, como dice el papa Francisco explícitamente, «hay que desconfiar de las experiencias que conducen a intimismos estériles y espiritualismos gratificantes que parecen dar consuelo y en cambio conducen a la cerrazón y a la rigidez». Nuestra misión es llevar a Jesucristo y a su Iglesia al corazón de los hombres como lo hizo el mismo Jesucristo y como lo hizo Ezequiel en medio del pueblo que se apartaba de Yahvé. A vosotros también hoy os digo unas palabras del papa Francisco: «no os dejáis robar ese entusiasmo misionero» que hoy tenéis. Es vuestro gran tesoro.

Sin duda, habéis sentido también en vuestras vidas el temor y el temblor que sintió Ezequiel cuando el Señor lo llamó a la misión al servicio del pueblo de Dios, pero también habéis sentido la voz dulce insistente de Jesús: «ven y sígueme» (Mc 10, 17 - 21). Habéis tenido la experiencia profunda y gozosa del reencuentro con Jesús resucitado como Tomás. ¡Qué lenguaje nos dejó para siempre en aquella confesión llena de emoción «Jesús mío y Dios mío» (Jn 20, 28)! A este Jesucristo resucitado es al que debemos seguir y al que vais a consagraros hoy con la entrega de vuestras vidas en plenitud. Esa entrega tiene un camino y el camino es el mismo Jesucristo, a quien el Evangelio de hoy nos presenta saliendo sin reparo a los caminos de su tierra para anunciar el Reino de Dios.

Queridos hermanos que vais a ser ordenados diáconos y presbíteros,

yo quiero pedirlos hoy que la contemplación fije esta escena de Jesús en vuestras vidas de pastores en el pueblo de Dios: Jesucristo no sale solo. Sale en compañía de sus discípulos. Para Jesús era importante la compañía de sus discípulos, siempre iba con ellos; siempre les dijo que los necesitaba. La Iglesia se construye en la comunidad de los discípulos de Jesús. Desconfiad siempre de los que andan solos, de los que se apartan de los demás, de los que presumen de su singularidad y se confían solo a sus cualidades. Necesitamos la compañía de los hermanos; la ayuda de los hermanos. Necesitamos sentirnos queridos y sostenidos por los otros. Solos no vamos a ninguna parte. Judas se marchó solo.

El mundo es difícil y la misión exige comunión con el Señor y unidad con los hermanos. Muchas veces os dirán como a Jesús en el Evangelio «¿de dónde saca todo esto?» y habrá mucha gente que se escandalizará de lo que decís y proponéis. Como siempre, tampoco vuestra misión será fácil. Como Pablo, experimentaréis que cuando sois débiles, cuando seáis débiles, entonces, seréis fuertes porque Jesús resucitado siempre saldrá a vuestro encuentro como salió al de Tomás.

+ Luis Quinteiro Fiuza
Obispo de Tui-Vigo

Axenda Episcopal

Día	Actividade
1	<ul style="list-style-type: none"> • Audiencias ás 11:00 h.
2	<ul style="list-style-type: none"> • Reunión da Provincia Eclesiástica en Santiago de Compostela ás 11 h. • Eucaristía do patrón en Santo Tomé de Freixeiro de Vigo ás 19:00 h.
3	<ul style="list-style-type: none"> • Confirmacións e bautismos na parroquia de San Fiz de Nigrán ás 18 h.
4	<ul style="list-style-type: none"> • Ordenacións de presbíteros e diáconos na SIC ás 18 h.
6	<ul style="list-style-type: none"> • Eucaristía no 25 aniversario da parroquia de San Rosendo de Torneiros ás 19 h.
8	<ul style="list-style-type: none"> • Audiencias ás 11 h.
10	<ul style="list-style-type: none"> • Ofrenda do mar en Panxón ás 11 h.
13	<ul style="list-style-type: none"> • Audiencias ás 11 h.
14	<ul style="list-style-type: none"> • Reunión fundación Soledad Solano ás 10:30.
15	<ul style="list-style-type: none"> • Consello Episcopal ás 10:30 h.

Día	Actividade
16	<ul style="list-style-type: none"> • Presentación do “Plan de Catedrais” en Santiago de Compostela ás 11 h. • Eucaristía no día da patrona na Parroquia do Carme en Vigo ás 20 h.
17	<ul style="list-style-type: none"> • Confirmacións na parroquia de San Cristovo de Mourentán ás 20 h.
18	<ul style="list-style-type: none"> • Eucaristía do Cristo dos Aflixidos na parroquia de San Miguel de Bouzas ás 12 h.
21	<ul style="list-style-type: none"> • Audiencias ás 11 h.
22	<ul style="list-style-type: none"> • Visita ós locais de AYUVI ás 11 h.
23	<ul style="list-style-type: none"> • Pleno extraordinario do consello de Asuntos Económicos online ás 9:30 h. • Comisión Episcopal de Doctrina da Fe online ás 16:30 h. • Celebración diocesana dos Avós na parroquia do Rocío de Vigo ás 20 h.
25	<ul style="list-style-type: none"> • S.A.M.I. Catedral de Santiago de Compostela: Eucaristía e ofrenda no día do Apóstolo ás 12:30 h.
26	<ul style="list-style-type: none"> • Charla e Eucaristía no inicio do Camiño de Santiago de Pastoral Xuvenil en Tui ás 19 h.
28	<ul style="list-style-type: none"> • Entrevista en radio COPE con motivo da festividade do Cristo da Victoria ás 11 h.
29	<ul style="list-style-type: none"> • Audiencias ás 11 h. • Asistencia ó funeral do pai do bispo de Ourense en Barallobre ás 16:45 h.

Día	Actividade
31.	<ul style="list-style-type: none"><li data-bbox="291 313 1053 378">• Pregón da festa do Cristo da Victoria no Pazo-Museo Quiñones de León ás 12 h. <li data-bbox="291 394 1053 459">• Eucaristía no día de San Ignacio de Loiola na parroquia de San Francisco Javier de Vigo ás 19:30 h.

CHANCELERÍA
SECRETARÍA

Nomeamentos

O Señor bispo asinou os seguintes nomeamentos:

6 de julio

Instituto Teolóxico San Xosé trienio 2021-2022, 2022-2023 y 2023-2024.

D. Guillermo C. Juan Morado, director por 3 anos.

D. Juan José González Estévez, Secretario Xeral.

D. Ángel Carnicero Carrera e D. Jesús Martínez Carracedo, representantes dos profesores na Xunta de Goberno.

D. Avelino Bouzón Gallego, bibliotecario.

D. Ángel Carnicero Carrera e D. Manuel Lage Lorenzo, membros da Comisión de Biblioteca.

D. Ángel Marzoa Rodríguez, director do anuario Telmus e Coordinador da Comisión de Publicacións.

D. Juan Luis Martínez Lorenzo e D. Juan Carlos Sendón Fojo, membros da Comisión de Publicacións.

22 de julio

D. Carlos Enrique Borrás Díaz de Rábago, Delegado Episcopal para la Semana Santa de Vigo por cuatro años.

Órdenes.

O día 4 de xullo de 2021 na S.I. Catedral de Tui, o Sr. Obispo D. Luis Quinteiro Fiuza, instituíu:

Presbíteros aos diáconos,

D. Jesús García Lourido.

D. Gabriel Gómez García

Diáconos aos acólitos,

D. Ramiro Álvarez Martínez

D. José Emilio Veiga Balseiro.

VIDA
DIOCESANA

San Rosendo de Torneiros conmemora o 25 aniversario da creación do seu templo parroquial

O martes, 6 de xullo, cumpriuse 25 anos da creación do templo parroquial de San Rosendo de Torneiros. Con motivo desta efeméride, o bispo de Tui-Vigo, Mons. Luís Quinteiro Fiuza, presidiu a eucaristía dese mesmo día, martes, ás 19 horas. Posteriormente, ás 20 horas, houbo un Ciclo de música medieval no Camiño a cargo de Esperanza Mara, organizado pola Concellería de Cultura do concello para conmemorar este 25 aniversario. O acto finalizou cun pequeno ágape de agradecemento.

No ano 1994, o bispo emérito, Mons. José Cerviño, decretou a constitución dunha nova comunidade parroquial na contorna de Torneiros para responder as necesidades que demandaba a sociedade daquel momento. Así, iníciase a construción dunha nova igrexa que vería a luz dous anos máis tarde, o 6 de xullo de 1996, data na que o bispo bendiría o templo dedicado a San Rosendo, primeiro santo galego, sendo párroco D. Clodomiro Ogando Durán.

A Vigairía para o Clero organiza retiros para sacerdotes durante o verán

Como cada ano durante o verán, a Vigairía para o Clero organiza retiros diocesanos para sacerdotes que terán lugar en diferentes templos parroquiais da diocese co obxectivo de compartir un intre de oración e confraternización entre o clero diocesano.

Os retiros, segundo o programado no Plan Pastoral, comezarán ás 11 horas e terán lugar durante o primeiro mércores dos meses estivais de xullo, agosto e setembro. Tras cada sesión, haberá oportunidade de gozar dunha comida de confraternización.

Os lugares e as datas concretas son as seguintes:

- 7 de xullo na capela de Santa Marta da parroquia de Santa Mariña de Baíña (Baiona).
- 4 de agosto no santuario de San Xián e Nosa Señora das Angustias do monte Aloia.
- 1 de setembro no santuario de Nosa Señora dá Fonte da Franqueira.

Ademais dos retiros de verán, a Vigairía para o Clero anunciou as datas dunha nova quenda de exercicios espirituais, programada para o mes de outubro: do domingo 3, pola tarde, ao venres 8, despois de comer. O Rvdmo. Pai Anxo Pueyo, bispo de Barbastro-Monzón, dirixirá esta quenda de exercicios na Casa de Espiritualidade Santa María do Mar de Dorrón (Sanxenxo).

Proxecto Amor Conxugal e a parroquia de San Miguel de Oia organizan un retiro para matrimonios

O fin de semana —do venres 9 ao domingo 11 de xullo—, Proxecto Amor Conxugal de Tui-Vigo, en colaboración coa parroquia de San Miguel, organizou un retiro para matrimonios no Seminario Menor San Pelaio de Tui co obxectivo de achegarse xuntos á Verdade do Matrimonio (segundo san Xoán Paulo II) e experimentar a Alegría do Amor (segundo

o papa Francisco).

Este retiro foi dirixido a todos os matrimonios da diocese de Tui-Vigo que queren vivir unha experiencia de amor xuntos —estean en crise ou non— ou queiran fortalecer e reavivar o sacramento do Matrimonio.

O Proxecto Amor Conxugal, que nace na diocese de Málaga en 2002, expandiuse por multitude de dioceses de España, coa supervisión dos párrocos respectivos, os delegados de Pastoral Familiar e os bispos de cada territorio eclesial. Este método para matrimonios, baseado nas catequeses de san Xoán Paulo II sobre o amor humano, traballa sobre tres piares —fe, formación e vida— para recuperar o plan de Deus para o matrimonio e a familia, o que iniciou desde a creación do home-muller, e alcanzar a santidad.

Mans Unidas clausurou o curso contaxiando solidariedade

O luns, 7 de xullo, ás 19 hrs., a delegación diocesana de Mans Unidas clausurou este curso pastoral cunha eucaristía e un pequeno encontro fraterno nas súas oficinas situadas na rúa Vázquez Varela. Ao fío da exposición itinerante «Contaxia solidariedade», os membros da delegación tiveron oportunidade de traballar ese mesmo tema durante a celebración.

Desde os últimos meses, a exposición itinerante «Contaxia Solidariedade», que os servizos de Mans Unidas ofreceron ás delegacións diocesanas e que mostra como contaxiar solidariedade significa avanzar na loita contra a fame e a pobreza, percorreu diversos puntos do territorio eclesial da Igrexa de Tui-Vigo como: a Confederación de Empresarios de

Pontevedra en Vigo; a escola universitaria de maxisterio San Pablo CEU; o Seminario Menor de Tui; e outros centros educativos presentes na diocese.

Esta iniciativa, incluída nas accións da 62° campaña contra a fame, pretende sensibilizar sobre a solidariedade e compromiso de todos como clave para construír un futuro de esperanza no que ninguén quede atrás. Neste sentido, tal e como explica un dos textos expostos “só coa participación de todos poderemos camiñar cara a un mundo no que os dereitos humanos deixen de ser unha mera declaración de intencións para converterse nunha realidade. Nun mundo global no que, da noite para a mañá, púxose de manifesto que todos os seres humanos somos vulnerables, a palabra solidariedade cobrou todo o seu significado”.

Mons. Luis Quinteiro: «A devoción á virxe do Carme é unha devoción de fidelidade»

A diocese de Tui-Vigo conmemorou a festa na honra á Virxe do Carme, patroa dos mariñeiros, cunha eucaristía presidida polo bispo de Tui-Vigo e promotor de Stella Maris en España, Mons. Luís Quinteiro Fiuza, no templo parroquial da nosa Señora do Carme en Vigo, ás 20 horas do venres 16 de xullo.

Durante a celebración eucarística, Mons. Luís Quinteiro lembrou que “a Virxe María non é algo accidental, secundario ou opcional na nosa fe porque ten un papel fundamental na vida de Xesucristo como a nai que o coida, que o acompaña ata o final”. Ademais, destacou que “a devoción á virxe do Carme é unha devoción de fidelidade, unha invitación á

constancia na vida dun cristián”.

A festa da Virxe do Carme coincide cada ano co Día das xentes do mar e, con tal motivo, Mons. Luís Quinteiro como bispo promotor de Stella Maris, lembra na súa mensaxe para a xornada que “Nosa Señora, a Virxe do Carme, a nosa Patroa, a Stella Maris, seguíranos coidando co agarimo da Nai que nos quere ver como unha familia que sabe que na unión está a súa forza”.

Esta celebración que tivo lugar o venres, convive coa Ofrenda do Mar de Panxón na que se rende homenaxe a todas as persoas vinculadas coa mar. Desde o século pasado, a diocese de Tui-Vigo foi pioneira no traballo de acompañamento e protección ás xentes do mar a través da delegación de Apostolado do Mar e o Centro Stella Maris de Atención ao Mariño cuxa dirección asumiu Elvira Larriba Leira o pasado mes de febreiro para continuar potenciando e consolidando o labor realizado polas súas antecesoras.

Cáritas, protagonista da ofrenda ao Bo Xesús dos Aflixidos

Onte, como cada terceiro domingo de xullo, a parroquia de San Miguel de Bouzas celebrou a ofrenda ao Bo Xesús dos Aflixidos presidida polo bispo de Tui-Vigo, Mons. Luís Quinteiro Fiuza e realizada pola rexistradora da propiedade en Vigo, Margarita Alconchel Saiz-Pardo.

Durante a ofrenda, que ten lugar tras a lectura do Evanxeo, Margarita Alconchel Saiz-Pardo destacou o labor de Cáritas —tanto a nivel diocesano como parroquial— e os seus esforzos por “aliviar as

escasezas que sofren os nosos irmáns máis necesitados”. Ante o Bo Xesús dos Aflixidos, a oferente manifestou: “amadísimo Cristo, veño, vimos, a ofrecerche a nosa caridade e a pedirche que nos deas un corazón xeneroso que senta a dor do irmán como propio, para que saibamos darnos, coa nosa oración e os nosos bens, a eles”.

Pola súa banda, Mons. Luís Quinteiro convidou aos alí congregados a transmitir con sinxeleza a devoción do Bo Xesús dos Aflixidos que definiu como “unha festa chea de emoción, de entusiasmo e piedade; unha festa encarnada en todo o mundo”. Neste sentido, exhortou a toda a comunidade parroquial a converterse “nunha Igrexa en saída que non se encerra en si mesma porque hai moitas persoas que buscan a vida”, lembrando ademais que “o compromiso cristián non nace dun razoamento, senón dun corazón tocado polo amor de Deus”.

Previamente á celebración da ofrenda, a parroquia celebrou a novena en honra ao Bo Xesús dos Aflixidos coa participación do sacerdote diocesano Antonio Menduiña, doutor en teoloxía Bíblica e reitor do Seminario Menor de Tui, que acudiu a predicar desde o xoves e ata o sábado.

A Compañía de Xesús conmemora o quinto centenario da conversión de san Ignacio de Loyola

A comunidade de xesuítas presente na diocese de Tui-Vigo conmemorou a memoria do seu fundador cunha eucaristía presidida polo

bispo Mons. Luís Quinteiro Fiuza, no templo parroquial de San Francisco Xabier ás 19:30 hrs do sábado, 31 de xullo, nun ano no que, ademais, celébrase o Ignatius 500, o Ano Ignaciano.

Na actualidade, a comunidade situada en Sanxurxo Badía é unha “comunidade en decadencia” ou, polo menos, así a define o seu superior que dos 13 membros presentes cando o chegou en 2017, só quedan 10: “dous faleceron de distintas enfermidades; outro, con 95 anos, houbo que levalo á residencia que temos en salamanca”. A pesar de todo, de Vigo saíron moitas vocacións grazas ao traballo que desenvolven no Centro Loyola como, por exemplo —e só por citar os nomes dalgúns novos membros da Compañía—, Julio Martínez SJ, reitor da Universidade de Comillas en Madrid ata abril deste ano; José María Valverde SJ, director de Servizo de Evanxelización e Diálogo da Universidade Loyola de Sevilla; ou Benigno Álvarez Lago SJ, actual superior da comunidade de xesuítas da Coruña desde o ano pasado.

O pasado 20 de maio de 2021, a Compañía de Xesús inaugurou o Ano Ignaciano Ignatius 500 cunha celebración solemne na catedral de Pamplona que contou coa presenza do pai xeral dos xesuítas, Arturo Eslamiada SJ. A data non é casual xa que coincide co quinto centenario do episodio histórico que dá comezo á conversión do santo: o 20 de maio de 1521, Ignacio de Loyola cae ferido na defensa do castelo de Pamplona.

Ata o 31 de xullo de 2022, os xesuítas de todo o mundo estarán a conmemorar este quinto centenario con diversas actividades a nivel nacional entre outros moitos actos que se poden consultar na web Ignatius 500.

DIOCESE TUI-VIGO

Dr. Corbal, 90
36207 · Vigo
España